

พระราชกำหนด ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2526

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2526

เป็นปีที่ 38 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 157 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้เรียกว่า พระราชกำหนด ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2526

มาตรา 2 พระราชกำหนดนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกำหนดนี้

ภาษี หมายความว่า ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

ผู้เดินทาง หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยและคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรซึ่งเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา 4 ภาษีตามพระราชกำหนดนี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้ส่วนราชการหรือบุคคลอื่นเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพากรก็ได้

มาตรา 5 เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะได้เพื่อทำการตรวจ ค้น ยึด หรืออายัด บัญชีเอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร ในการนี้ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งบุคคลที่อยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้นให้ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นได้

การปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของ ผู้ถูกตรวจ ค้น ยึด หรืออายัด เว้นแต่การตรวจ ค้น ยึด หรืออายัด ในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง อธิบดีจะออกคำสั่งให้ตรวจค้น ยึด หรืออายัดในเวลาใด ๆ ก็ได้

มาตรา 6 หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสือที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งด้วยเหตุใด ๆ ให้ส่งโดยวิธีปิดหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่น ณ ที่เห็นได้ง่ายที่ประตูบ้าน สำนักงาน ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับ หรือจะส่งโดยวิธีขอข้อความในหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นนั้นลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวันแล้ว ให้อถือว่าบุคคลนั้นได้รับหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษีหรือหนังสืออื่นนั้นแล้ว

มาตรา 7 ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดแบบแสดงรายการและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและเสียภาษี

มาตรา 8 ผู้เดินทางมีหน้าที่เสียภาษีทุกครั้งที่เดินทางออกนอกราชอาณาจักรตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินครั้งละห้าพันบาท

การเสียภาษีตามวรรคหนึ่งให้ผู้เดินทางเสียภาษีก่อนเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 9 ผู้เดินทางดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นภาษี

- (1) ผู้มีหน้าที่ทำการเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งซึ่งโดยลักษณะหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องเสียค่าโดยสาร และเดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยหน้าที่การงานของผู้ประกอบการกิจการขนส่งซึ่งตนมีหน้าที่
- (2) ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยใช้ใบอนุญาตผ่านแดน
- (3) ผู้เดินทางตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

มาตรา 10 ในกรณีและผู้เสียภาษีมิได้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรให้มีสิทธิขอคืนภาษีต่ออธิบดีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ชำระภาษี

มาตรา 11 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอนุญาตให้ผู้ใดเดินทางออกนอก ราชอาณาจักร เว้นแต่ผู้นั้นจะได้แสดงหลักฐานการรับชำระภาษี หรือเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีตามมาตรา 9

มาตรา 12 พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ในกรณีที่มีผู้ มีหน้าที่เสียภาษีมิได้เสียภาษีตามมาตรา 8

มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา 12 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

- (1) ออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือพยานมาให้ถ้อยคำ
- (2) ออกคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือพยานตอบคำถามเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารอันควรแก่กรณีมาตรวจสอบได้ส่วน
ทั้งนี้ ต้องให้เวลาแก่ผู้รับหมายเรียกหรือคำสั่ง ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหมายเรียกหรือคำสั่งนั้น

มาตรา 14 เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา 13 แล้ว และมีภาษีที่ต้องเสียให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงิน
เพิ่ม โดยแจ้งเป็นหนังสือ ไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มเป็นภาษีค้าง และให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับวิธีการเพื่อให้ได้รับ
ชำระภาษีอากรค้างมาใช้บังคับ

มาตรา 15 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรอุทธรณ์การเรียกเก็บตามมาตรา 14 ต่ออธิบดีได้ในวันแต่กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตาม
หมายเรียกหรือคำสั่งตามมาตรา 13

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา 16 การเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามมาตรา 14 ให้กระทำได้ภายในห้าปีนับแต่วันที่ผู้เดินทางมิได้เสียภาษี
ตามมาตรา 8

มาตรา 17 ในกรณีที่ผู้เดินทางมิได้เสียภาษีตามมาตรา 8 หรือนุคคลที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 4 ไม่นำส่งภาษีตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

- (1) ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของภาษี
- (2) ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของภาษีที่ต้องเสีย โดยไม่รวมเบี้ยปรับตาม (1)

การคำนวณเงินเพิ่มตาม (2) ให้เริ่มนับแต่วันที่ต้องเสียภาษีหรือนำส่งภาษีตามมาตรา 8 เงินเพิ่มดังกล่าวมิให้เกินจำนวนภาษี
ที่ต้องเสียโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

มาตรา 18 เบี้ยปรับอาจลดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราช
กิจจานุเบกษา

มาตรา 19 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยาน หลักฐานเท็จมา
แสดง หรือกระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกิน
หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 20 ผู้ใด

- (1) ไม่อำนวยความสะดวก ขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา 5
- (2) ไม่ชำระภาษีตามมาตรา 8 หรือในกรณีเป็นบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 4 ไม่ปฏิบัติตามประกาศที่อธิบดี

กำหนดตามมาตรา 17

(3) โดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 13

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 21 ความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ถ้าอธิบดีเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรถูกต้องได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ก็ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 22 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ฉัตรสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็นต้องป้องกันมิให้มีการนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราชอาณาจักรเกินสมควร เพื่อรักษาดุลการชำระเงินของประเทศ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศจึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้